

3. *A szülék befolyása az erkölcsi nevelés sikerére.* Irta dr. Wutz Albert. (Dr. László M. főgymnasiauma és nevelőintézete Budapesten.) E kis értekezés nem tartalmaz mást, mint egy rakás közhelyet, de azért nem ártana, ha a szülők, a kikhez szól, e dolgozatot elolvassák, megszivelnék jó tanácsait és különösen azon, némi túlzással kifejezett kívánságát, hogy «a komolyan gondolkozó szüléknek első sorban a neveléstan alapos tanulmányozásával kell foglalkozniok». Ha nem is alapos tanulmányozást, de annyit mindenesetre megkívánhatnánk, hogy a szülék, különösen az anyák, sok egyéb hasznos és haszontalan olvasmányuk mellett néhány, a nevelésre vonatkozó komolyabb elmélkedéssel is megismerkedjenek, s így legalább figyelmesekké legyenek a nevelés sok nehézségére és problémájára, melyeknek létezésére különben nem is gondolnak.

WALDAFFEL JÁNOS.

(Folytatjuk.)

Világtörténet a tanterv és utasítások alapján. A középiskolák számára írta *Varga Ottó*, tanár. Harmadik kötet. Új-kor. Budapest, Franklin-Társulat. 1893. Ára 1 forint.

A kötet előszava bizonyítja, hogy szerzőnk az illúziók embere; nincs tisztában magával: sem azzal, a mit akar, sem azzal, a mit tesz. Elmondja, hogy történeti tankönyveit a «szó szoros értelmében rajzolva írta»; hogy az egyes fejezetekben «egységes képeket festett», a melyek «regényszerűleg», tehát a művészi compositio szabályai szerint csatlakoznak egymáshoz. Holott — könyvei szerint ítélve — semmire sincs oly kevés tehetsége, mint az abstractiókra, összefoglalásokra, korok, események és egyének jellemzésére. Ezek nélkül pedig nincs kép. A «regényszerűség», az megvan és «a rajzolva írás»; de ezek a tulajdonságai nem szolgálnak mindig a könyv javára. A regényszerűséget abban találom meg, hogy szerző szereti a nagymondásokat, túlzásokat és paradoxonokat s kelleténél gyakrabban él velük. A rajzolva írást meg azon látom, hogy nagyobb gondot fordít stílusa színezésére, mint szabatoságára. Minden áron eredeti igyekszik lenni s nem veszi észre, vagy nem törődik vele, hogy gyakran az alaposság rovására lesz azzá. Szóval: azt az eszményképet, a melyről az «előszó» beszél, szerzőnk nem valósította meg az ő történeti kézikönyveiben, még csak meg sem közelítette. Világtörténete nem emelkedik társai válla fölé. De azért hibái mellett is vannak oly jó tulajdonságai, a melyek használatra ajánlják. A szerző ügyes elbeszélő; előadása folyékony, nyelve tiszta és magyaros. Igazságtalan lennék, ha azt is el nem ismerném, hogy a szerző speciális hibái kisebb számmal fordulnak